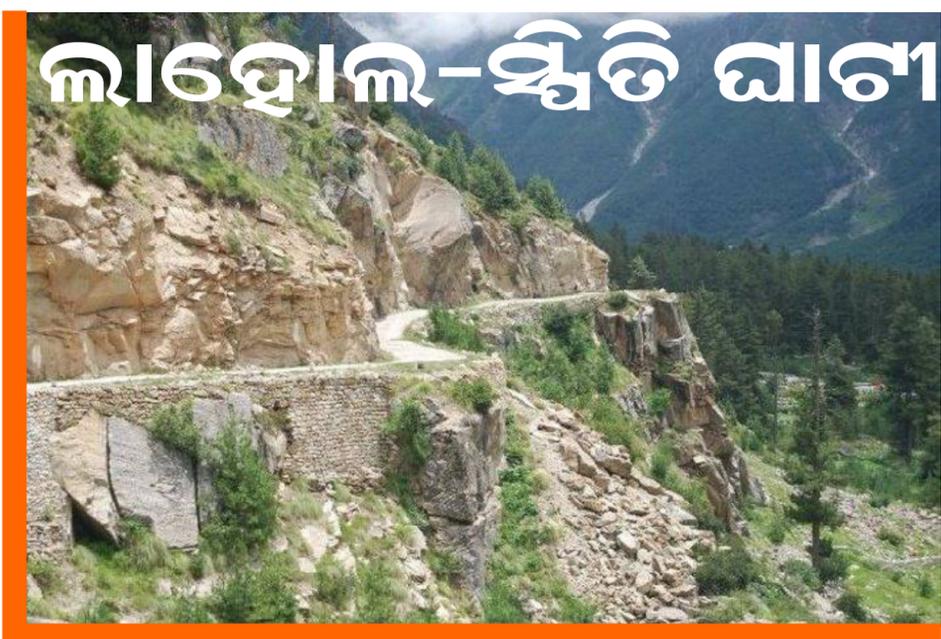

ବିବିଧ ବିଷୟ

ଦେଶ ବିଦେଶର ଜଣାଅଜଣା

ଧୂଳି ପ୍ରତିଧୂଳି

୩ ବାଲେଶ୍ଵର ମଙ୍ଗଳବାର, ଡିସେମ୍ବର ୨୮, ୨୦୧୯

ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତି ଘାଟୀ

ମାତୃକାପ୍ରଦେଶର ଲାହୋଲ ସ୍ଵିତି ଭାରତର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥଳୀ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ବର୍ଷଦିନେ ଯାତ୍ରା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ଚାରିପଟେ ଝରଣା, ହିମଖଣ୍ଡ, ଶିଳାଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଏହି ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତି ଘାଟୀ ପ୍ରକୃତିର ବିବିଧତା ଯୋଗୁ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ । ହିନ୍ଦୁ ଓ ବୌଦ୍ଧ ପରମ୍ପରାର ବିରଳ ମିଳନସ୍ଥଳ ହୋଇପାରିଥିବା ଏହି ଘାଟୀରେ ପ୍ରକୃତିର ବିଭିନ୍ନ ମନୋରଞ୍ଜନ ଦୃଶ୍ୟ ଉପଭୋଗ୍ୟ କରିହୁଏ । ଆକାଶକୁ ଛୁଇଁଲାଭଳି ପର୍ବତଖଣ୍ଡ ଏହା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତାକୁ ଦୃଶ୍ଯଗିତ କରିଥାଏ । ସ୍ଵିତି ଘାଟୀକୁ ବରଫର ଘାଟୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । କାରଣ ଏଠାରେ ପ୍ରବଳ ମାତ୍ରାରେ ବରଫ ପଡ଼ିଥାଏ । ସମୁଦ୍ର ସ୍ତରଠାରୁ ୧୦ ହଜାର ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ଅବସ୍ଥିତ 'ତାବୋ' ଗାଁକୁ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନତମ, ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଗାଁ ତଥା ହିମାଳୟର ଅକନ୍ତା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଗାଁ ସ୍ଵିତି ଘାଟୀର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କାଜାରୁ ୪୬ କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ର ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ ଏହି ଗାଁ ୯୪୮ରେ ଲାଭା ରିନି-ଛେନ-ଜଙ୍ଗ-ପୋର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ପାହାଡ଼ଊପରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ମନ୍ଦିର ଓ ଗୁମ୍ଫା ଦେଖିବାପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଛୁଟି ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହି ମନ୍ଦିର ଓ ଗୁମ୍ଫା ମାନଙ୍କରୁ ଭାବି ଆସୁଥିବା ବୌଦ୍ଧ ସଂଗୀତ ମନକୁ ଅଧିକ ରୋମାଞ୍ଚିତ । ଲାହୋଲ ଓ ସ୍ଵିତି ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗର ନାମ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତିର ବିବିଧତା କାଣ୍ଡରୁ ଏହାର ଧାର୍ମିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଐତିହାସିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ପ୍ରାୟତଃ ସମାନ ରହିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଲାହୋଲକୁ ଚୀନର ପରିବ୍ରାଜକ 'ହୁଏନସାଂ' 'ଲୋ- ସୁ-ଲୋ' ନାମରେ ସମ୍ବୋଧିତ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ରାହୁଏ ସାଂସ୍କୃତୀକ ଏହାକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦେଶ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଲାହୋଲର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଘାଟୀ ହେଉଛି ସ୍ଵିତି । ସ୍ଵିତିକୁ 'ମଣିମାନଙ୍କ ଘାଟୀ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସ୍ଥାନୀୟ ଭାଷା ଅନୁସାରେ

ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତି ଘାଟୀ ପ୍ରକୃତିର ବିବିଧତା ଯୋଗୁ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ । ହିନ୍ଦୁ ଓ ବୌଦ୍ଧ ପରମ୍ପରାର ବିରଳ ମିଳନସ୍ଥଳ ହୋଇପାରିଥିବା ଏହି ଘାଟୀରେ ପ୍ରକୃତିର ବିଭିନ୍ନ ମନୋରଞ୍ଜନ ଦୃଶ୍ୟ ଉପଭୋଗ୍ୟ କରିହୁଏ । ଆକାଶକୁ ଛୁଇଁଲାଭଳି ପର୍ବତଖଣ୍ଡ ଏହା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତାକୁ ଦୃଶ୍ଯଗିତ କରିଥାଏ । ପାହାଡ଼ଊପରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ମନ୍ଦିର ଓ ଗୁମ୍ଫା ଦେଖିବାପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଛୁଟି ଆସିଥାନ୍ତି ।

ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତି ଘାଟୀ ପ୍ରକୃତିର ବିବିଧତା ଯୋଗୁ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ । ହିନ୍ଦୁ ଓ ବୌଦ୍ଧ ପରମ୍ପରାର ବିରଳ ମିଳନସ୍ଥଳ ହୋଇପାରିଥିବା ଏହି ଘାଟୀରେ ପ୍ରକୃତିର ବିଭିନ୍ନ ମନୋରଞ୍ଜନ ଦୃଶ୍ୟ ଉପଭୋଗ୍ୟ କରିହୁଏ । ଆକାଶକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି ପର୍ବତଖଣ୍ଡ ଏହା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତାକୁ ଦୃଶ୍ଯଗିତ କରିଥାଏ । ପାହାଡ଼ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ମନ୍ଦିର ଓ ଗୁମ୍ଫା ଦେଖିବା ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଛୁଟି ଆସିଥାନ୍ତି । 'ସି' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଣି ଓ 'ପିତା' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ଥାନ । ଏହି ଘାଟୀରେ ଥିବା କିଛି ପଥର ଓ ହାରା ଆଦି ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ମଣିମାନଙ୍କ ଘାଟୀ କୁହାଯାଏ । ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳରେ ଲଦାଖ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରୁ ଅଲଗା ହେବା ପରେ ଲାହୋଲ କୁଲୁର ମୁଖ୍ୟାଳୟ ହାତକୁ ଚାଲି ଆସିଲା । ୧୮୪୦ ମସିହାରେ ମହାରାଜା ରଣଜିତ୍ ସିଂହ ଲାହୋଲ ଓ କୁଲୁକୁ ଜିତି ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ମିଶାଇ ଦେଇଥିଲେ ଓ ୧୮୪୬ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଉପରେ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଜାହାଜି କରିଥିଲେ । ୧୮୪୬ରୁ ୧୯୪୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନାଧୀନ ରହିଥିଲା । ୧୯୪୧ରେ ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତିକୁ ଏକ ଉପ-ତହସିଲ ରୂପେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ କୁଲୁ ମଣ୍ଡଳ ସହିତ ଏହାର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ି

ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୯୬୦ ମସିହାରେ ତତ୍କାଳୀନ ପଞ୍ଚାବ ସରକାର ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତିକୁ ଏକ ଜିଲ୍ଲାର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ୧୯୬୬ରେ ପଞ୍ଚାବ ରାଜ୍ୟର ପୁନର୍ଗଠନ ପରେ ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତି ଜିଲ୍ଲା ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶରେ ମିଶି ଯାଇଥିଲା । ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତିକୁ ଯିବାପାଇଁ ଏକ ରାସ୍ତା କୁଲୁ ଜିଲ୍ଲାର ରୋହତାଙ୍ଗ ଦେଇଯାଇଛି । ରୋହତାଙ୍ଗରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ମନାଲା ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯାହା କୁଲୁଠାରୁ ପାଖାପାଖି ୪୦ କି.ମି ଆଗରେ ଅବସ୍ଥିତ । ମନାଲାକୁ ବ୍ୟାସନଦୀ କୁଳେକୂଳେ ଯିବାପରେ ୧୩୦୫୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ପଡ଼ିଥାଏ ରୋହତାଙ୍ଗ । ସମୁଦାୟ ରାସ୍ତା ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟରେ ଭରପୁର ଓ ସର୍ପିଳ । ରୋହତାଙ୍ଗ ଲାହୋଲ ଭାଷାରେ 'ଲାଗ କା ଘର' ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ 'ଭୃତୁରୁଙ୍ଗ' ଓ ହିନ୍ଦୀରେ 'ମୈତ୍ର କା ନୈଦାନ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ରୋହତାଙ୍ଗ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟର ପାଦପଡ଼େ ସେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ଶାନ୍ତ ସରଳ ଜାଗା ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି । କାରଣ ମୁନାରଖଣିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା କହିଯାଇଛନ୍ତି ଏହାର ପରିବେଶକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି । ମହର୍ଷି ବେଦ୍ୟାସ ଏଠାରେ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ 'ବେଦ'ର ରଚନା କରିଥିଲେ । ମହାଭାରତ ସମୟରେ ଅର୍ଜୁନ ମଧ୍ୟ ଏଠାକାର ଉତ୍ତରାଳ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗରେ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଭଗବାନ ଶିବ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କେବଳ ଏହା ନୁହେଁ ରୋହତାଙ୍ଗ ପାଖଦେଖିବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣର ପଥ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । କିଛିଲୋକ କହିଥାନ୍ତି ଯେ, ଶେଷ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ପାଖର ଓ ବୌଦ୍ଧ ଏଠାରେ ତାଙ୍କର ଶେଷ ନିଃଶ୍ଵାସ ହାଡ଼ିଥିଲେ । ପୌରାଣିକ କଥାବସ୍ତୁରେ ଯେଉଁ ବିଶାଳକାୟ ପର୍ବତ, ଉତ୍ସାହ, ଦେବସ୍ତୁଳ ଆଦି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ତାହା ସବୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ରୋହତାଙ୍ଗ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ଲାହୋଲ-ସ୍ଵିତି ଜିଲ୍ଲା ସୀମା

ସ୍ଵିତି ଘାଟୀକୁ ବରଫର ଘାଟୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । କାରଣ ଏଠାରେ ପ୍ରବଳ ମାତ୍ରାରେ ବରଫ ପଡ଼ିଥାଏ । ସମୁଦ୍ର ସ୍ତରଠାରୁ ୧୦ ହଜାର ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ଅବସ୍ଥିତ 'ତାବୋ' ଗାଁକୁ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନତମ, ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଗାଁ ତଥା ହିମାଳୟର ଅକନ୍ତା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଗାଁ ସ୍ଵିତି ଘାଟୀର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କାଜାରୁ ୪୬ କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ର ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ ଏହି ଗାଁ ୯୪୮ରେ ଲାଭା ରିନି-ଛେନ-ଜଙ୍ଗ-ପୋର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ।

ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ରୋହତାଙ୍ଗଠାରୁ ୭ କି.ମି ତଳକୁ ଯାତ୍ରା କରିବାପରେ 'ଗ୍ରାମ୍' ନାମକ ଜାଗା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏଠାରୁ ସ୍ଵିତି ଘାଟୀ ପାଇଁ ତାହାଣକୁ ଏବଂ ଲାହୋଲ ଘାଟୀ ପାଇଁ ବାମକୁ ରାସ୍ତା ପଡ଼ିଛି । ଏହିଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ଲାହୋଲ ଘାଟୀକୁ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତତ୍କାଳୀନ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ନାମକ ଜାଗାରେ କଲୋଙ୍ଗରୁ ଆସିଥିବା 'କାଗା' ନାମକ ଅନ୍ୟଏକ ନଦୀ ଏହି ନଦୀ ସହିତ ମିଶିଥାଏ, ଫଳରେ ଏହାନାମ ଏଠାରେ 'ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା' ହୋଇଛି । ଏହି ନଦୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଲୋକକଥା ରହିଛି । ଏହି ଲୋକକଥା ଅନୁସାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାଗା ଦୁଇପ୍ରେମୀ ଥିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଦେବତାଙ୍କ ଝିଅ ଥିଲେ ଓ ଭାଗା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ପୁଅ । ଯେତେବେଳେ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ଗାଢ଼ ହୋଇଗଲା, ସେମାନେ ବିବାହ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ରହିଥିବା ଦେବତାମାନେ ଏହି ବିବାହକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏଣୁ ଏହି ଦୁଇପ୍ରେମୀ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ପଳାଇ ଆସି ବିବାହ କରିବା ଲାଗି ନିଷ୍ଠି ବିଲେ ଓ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଜଳଧାରା ଭାବେ ବୋହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାହା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ଜଳଧାର ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଯାଇଥିଲେ

ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଚନ୍ଦ୍ର ଭାଗା ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ସମ୍ପାଦି ହୋଇଥିଲା । ଦୀର୍ଘଯାତ୍ରା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ନିଦ୍ରା କାଣ୍ଡ଼ୀରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଏହାର ନିଦ୍ରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ତେନାବ ହୁଏ ଓ ପରେ ପାକି ସ୍ଥାନ ଯାଏ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଥାଏ । ସ୍ଵିତି ଘାଟୀକୁ ବରଫର ଘାଟୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । କାରଣ ଏଠାରେ ପ୍ରବଳ ମାତ୍ରାରେ ବରଫ ପଡ଼ିଥାଏ । ସମୁଦ୍ର ସ୍ତରଠାରୁ ୧୦ ହଜାର ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ଅବସ୍ଥିତ 'ତାବୋ' ଗାଁକୁ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନତମ, ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଗାଁ ତଥା ହିମାଳୟର ଅକନ୍ତା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଗାଁ ସ୍ଵିତି ଘାଟୀର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କାଜାରୁ ୪୬ କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ର ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ ଏହି ୯୪୮ରେ ଲାଭା ରିନି-ଛେନ-ଜଙ୍ଗ-ପୋର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ଗାଁ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ରେ ଅବସ୍ଥିତ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାଚୀନ ଭିତ୍ତିତ୍ୱ ରହିଛି । ସୁରକ୍ଷା, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା, ମନମା ଛୋଟ ଓ ତୁଳର ବୋଧ ଲାହୋଲ ସ୍ଵିତିର ପ୍ରମୁଖ ୪ଟି ଝରଣା ରହିଛି । ଏହି ଝରଣା ଗୁଡ଼ିକର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ମନୋରମ । ତେଣୁ ଏହିପରି ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟରାଜିଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ଯେକୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟଟକ ପାଇଁ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ ।

ହେୟାର ଝାଉଲର ଚୁରୁଚୁ

ଆପଣ ବହୁଥା ପୋଷାକ କିମ୍ବା ଦାମୀ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ହେୟାର ଝାଉଲ ଓ ଆକସେସରୀଜ ସେହି ପୋଷାକ ସହ ମ୍ୟାଚ୍ କରୁନାହିଁ ତେବେ ସେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ବେଳା । ଯଦି ଆପଣ ସାଧାରଣ ଓ କମଦାମର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ହେୟାର ଝାଉଲ ଓ ଆକସେସରୀଜ ମ୍ୟାଚ୍ କରିଯାଉଛି ସେ ପୋଷାକ ସହ ତେବେ ଆପଣ ସୁନ୍ଦରୀ ଆଉ ଗର୍ଭସ୍ୱ ଦିଶିବେ ।

ମହିଳାଙ୍କ ଅଧିକାର

- ◆ ଯଦି ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କର ତଳାସୀ ନେବାକୁ ବାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ମହିଳା ପୋଲିସ୍‌ଙ୍କ ସହାୟତାରେ ତଳାସୀ ନେବେ । ତଳାସୀ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାଳୀନତା ରକ୍ଷା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।
- ◆ ଯଦି କୌଣସି ମହିଳା ଅପରାଧୀଙ୍କର ତାହରା ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଅଧିକାର ମହିଳା ତାହରା କିମ୍ବା ମହିଳା ତାହରାକ ଦେଖା ତାହାରେ ଅନ୍ୟକୌଣସି ତାହରା ଏହି ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ।
- ◆ ଯଦି କୌଣସି ଅପରାଧୀ କାହା ଘରେ ଲୁଚି ରହିଛି ବୋଲି ପୋଲିସ୍ ଜାଣେ ଓ ସେହି ଘରର ମହିଳା ଯଦି ପାରମ୍ପାରିକ ଭାବେ ଖୋଲାଖୋଲି ବାହାରକୁ ନୁଆଆନ୍ତି, ତେବେ ପୋଲିସ୍ ସେହି ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହି ଘରର କବାଟ ମଧ୍ୟ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ହେବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଘରର ମହିଳାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲିଯିବାର ସୁବିଧା ଦିଆଯାଇଛି ।
- ◆ କୌଣସି ମାମଲାରେ ସାକ୍ଷୀର ଉପସ୍ଥିତି ୧୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ସାକ୍ଷୀ ଯଦି ବାଳିକା ବା ମହିଳା ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ପଚରାଉଚରା କରିବେ । ଏହି ଭଳି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଆନାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗ୍ୟାଷ୍ଟ୍ରିକ୍ ସମସ୍ୟା

ଆକାଶିକ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କର ପେଟ କାଟିବା, ତଳିପେଟ ବିନ୍ଧିବା, ପେଟ ଜଳାପୋଡ଼ା ହେବାର ସମସ୍ୟା ଉତ୍ପାଦି ଦେଖା ଦେଲେ ଆମେ ଏହି କ୍ଷଣକୁ ଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ୟାସ୍ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ମାନି ନେଇ । ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଯାହାକୁ ଆମେ ରହିପାରିଥାଏ । ତେବେ ଏହାର ଚୁରୁଚୁ ନିଦାନ ଏବଂ ଉପଚାର କରାଗଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ପେଟଟିକ ଅଲସ୍, ପରିଶେଷରେ ମହାମାରୀ ଜ୍ୟାନସର ରୂପ ନେଇଥାଏ । କେବଳ ବୟସ୍କମାନେ ନୁହନ୍ତି ବିଶେଷକରି ଯୁବବର୍ଗମାନେ ଏଥିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଦାୟୀ ହେଲା-

- ◆ ଅନିୟମିତ ଆହାର (ଠିକ୍ ସମୟରେ ନ ଖାଇବା)
- ◆ ବାରମ୍ବାର ଖାଲିପେଟରେ ରହିବା
- ◆ ସହରାକରଣରେ ନିଜର ଜୀବନଶୈଳୀ ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ମସଲା, ତେଲଯୁକ୍ତ ଆହାର ସେବନ ମଦ୍ୟପାନ ଉତ୍ପାଦି ।
- ◆ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚର୍ବି ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟମାନଙ୍କରୁ ଫାଷ୍ଟଫୁଡ୍ ଖାଦ୍ୟ, ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକ ଔଷଧ ଖାଇବା ଫଳରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ହେଲିକୋବ୍ୟକ୍ଟର ପାଇରୋଲି ସଂକ୍ରମଣ ମଧ୍ୟ ଦାୟୀ । ଏହି ଜୀବାଣୁ ଗୁଡ଼ିକ ପାକସ୍ଥଳୀକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଲାଳକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣକ କରିଦିଏ । ଫଳରେ ଗ୍ୟାଷ୍ଟ୍ରିକ ଶେଷିମାଳ ଲାଭନିଂ ଦ୍ୱାରା ତିଆରି ହେଉଥିବା ଅମ୍ଳ ପାକସ୍ଥଳୀ କାନ୍ଦୁକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଏହା ପାଇରୋଲି ଏବଂ ଏହି ଅମ୍ଳ ମିଶି ଗ୍ୟାଷ୍ଟ୍ରିକ୍ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି । ସହରାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଦୁଷ୍ଟିତ ପାଣି ମଧ୍ୟ ଏହି ଏହା ପାଇରୋଲି ସଂକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଦାୟୀ ।

- ◆ ନିୟମିତ ଖାଇବା (ଠିକ୍ ସମୟରେ) ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ◆ କୋଷ୍ଠ କାଠିନୀ ସମସ୍ୟା ଥିଲେ ଚୁରୁଚୁ ଏହାର ଆଣ୍ଡୁ ଚିକିତ୍ସା କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।
- ◆ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରଚୁର ପାଣି ପିଅନ୍ତୁ, ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ପରତ, ଆଖୁରସ, କୁସୁ, ଚରଭୁଜ, ଆଇସ୍‌କ୍ରିମ୍ ଖାଇଲେ ଏହା ଗ୍ୟାଷ୍ଟ୍ରିକ୍ ସମସ୍ୟାରୁ ଆରମ୍ଭ ଦେଇଥାଏ ।
- ◆ ବାହାର ପାଣି ପିଇବା ପାଇଁ ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ ।
- ◆ ମସଲା ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ, ପାନ ମସଲା, ଧୂମପାନ, ମଦ୍ୟପାନ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହନ୍ତୁ ।
- ◆ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି କୌଣସି ପେନକିଲର ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।
- ◆ ବାରମ୍ବାର, ଚା, କଫି ଏବଂ ମସଲାଯୁକ୍ତ ଖାଇବା ଅତ୍ୟଧିକ କମାଉବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ◆ ଗ୍ୟାଷ୍ଟ୍ରିକ୍‌ରୁ ସମସ୍ୟା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେୟସ୍ଟ୍ରିକ୍ ନକରି ବିଶ୍ଵ ତାହରାକର ପରାମର୍ଶରେ ନିୟମିତ ଔଷଧ ଖାଇବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଜୀବନଶୈଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଚଳିଲେ, ଏହି ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ।

ସ୍ଵଚ୍ଛତାର ଦୂତ ରାଜାରାମ

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ଖେରି ଜିଲ୍ଲାରେ ଥିବା ବସୋଲି ଗ୍ରାମର ୩୬ ବର୍ଷୀୟ ରାଜାରାମଙ୍କୁ ସେଠାକାର ଲୋକ 'ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଦୂତ' କୁହନ୍ତି । କିଏ ପରିବେଶ ଅପରିଷ୍କାର କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ ବା ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ଶୌଚ କରିଥିବା ଦେଖିଲେ ସେ ହିଁ ସିଲ ବଜାଇଥାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସେ କୌଣସି ପାଣି ଶୁଣିବା ନେଇନଥାନ୍ତି ଏବଂ ଦିନରାତି ସବୁବେଳେ ଗ୍ରାମର ସ୍ଵଚ୍ଛତା ତଦାରଖ ପାଇଁ ଘୁରିବୁଲୁଥାନ୍ତି । ୨୦୧୪ରେ ଗ୍ରାମରେ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଆଣିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚାଶତିରାଜା ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ଶୌଚ ନକରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ସରକାରୀ ଲୋକମାନେ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମ ବୁଲି ବାହାରେ ଶୌଚ ନକରିବା ପାଇଁ ବୁଝାଉଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ସକାଳ ଏବଂ ନକରିବା ପାଇଁ ବୁଝାଉଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ସକାଳ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ବୁଲି ବୁଲି ଏହାର ପ୍ରଚାର କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ରାଜାରାମ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ସରକାରୀ ଲୋକଙ୍କ ସହ ମିଶି ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଗଲାପରେ ରାଜାରାମ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମରେ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ରାଜାରାମଙ୍କ ଏହି କାମରେ ଗ୍ରାମର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଦୀକ୍ଷିତ ତାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବା ସହ ଏକ ଜାକେଟ୍ ଦେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜାରାମ ଏହି ଜାକେଟ୍ ପିନ୍ଧି ବୁଲିବୁଲି ଗ୍ରାମର ସ୍ଵଚ୍ଛତା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଜରିଗୋଟାଳି ପିଲା ଶରତ କୁମାର ଦାସ

ସଂକଳନ ଗୀତିକାରେ ଏକା ଏକା ଯତ୍ନ ଦାଣ୍ଡପିଣ୍ଡାରେ ବସି ଏକଲକ୍ଷରେ ଆକାଶକୁ ନିରେଖୁ ଚାହେଁ ଆଖିମେଲା କରି ହାତଠାରି ତାଙ୍କେ ତାରାମାନଙ୍କୁ ମନକୁ ମନ କଥାହୁଏ ରୁପତାପ ।

କ'ଣ ଭାବେ ସେ କେଜାଣି କିଛି ସମୟ ନିରୋଳାରେ ପୁଣି ଉଠିତାଳିଯାଏ ନିମିଷକେ ତରବର ହୋଇ ।

ପକ୍ଷୀର ଗୀତ ଶୁଣେ ନୀରବରେ ନା ଗାଈପାରେ ମନଖୋଳି ନା ଦେଖିପାରେ ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ପକ୍ଷୀକୁ । ଅଗଣାରେ ବିଛାଡି ହୋଇ ପଡିଥିବା ବହଳ ଅନ୍ଧାରର କଳା ମନମର ଛିଟାକୁ ସାଉଁଟିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ ସେ , କେତେବେଳେ ହସେ ପୁଣି କେତେବେଳେ କାନ୍ଦେ ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି ତା' ମାଆ ଲଗାଇଥିବା ବାଡିପଟ ସକନାଗଛକୁ ଜଡେଇ ଧରି ।

ଆଖି ମୁଦିହୋଇଯାଏ ଆପଣା ଛାଏଁ ଛାଏଁ ପାହିଯାଏ ରାତି , ସକାଳ ହୁଏ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ସେଇ ଏକା କାମ ଗଡକାଳି ଭଳି ସୁଝେ ତା' ଅଲୋଡା ଭାଗ୍ୟ ସହ ଲାଗିପଡେ ଅଳିଆ ଧରି ପୁନଃ ଜରି ଗୋଟାଳିବାରେ ଖରାପିଠିଆ ହୋଇ ।

ନା ତା' ଦୁନିଆରେ ଥାଏ କିଛି ପରିବର୍ତନ ନା ଥାଏ ତା' ଜିଇଁବାରେ ନୂଆ ସମ୍ଭାବନା ଦରପୁଟା ଫୁଲ ଭଳି ମଉତ୍ତମିୟା ତା'ର ସବୁତକ ଆୟୁଷ ବାସନା ହୁଏ ତା' ବର୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟ ତଦୂର୍ଦ୍ଦିଗ ଲାଗେ ତାକୁ କୋଳାହଳ ଶୂନ୍ୟ ଧୂ ଧୂ ଝାଙ୍କିପିଟା ଖରାବେଳ ।

ଖାଲି ଯାହା ଦିନ ପରେ ଦିନ ଗଢୁଥାଏ ତା' ଆଖିର ସବୁତକ ଲୁହ ଧାରେ ଧାରେ ଜମାଟବାଉଥାଏ ସ୍ୱୋଚିତ ହୋଇ କାଳେ କେବେ ବହିଯିବ ତା' ଜୀବନର ଖାଲିପିଟ କେଉଁ ପାହାଡା ରାସ୍ତାରେ ।

♥ ଅଧ୍ୟାପକ, ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ବଡବିଲ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବଡବିଲ ଜିଲ୍ଲା-କେନ୍ଦୁଝର ମୋ-୮୨୪୯୯୧୩୭୦୯୧

ଅଭିଶପ୍ତ ଅହଲ୍ୟା ପ୍ର. ଗିରିଜା ଶଙ୍କର ଶର୍ମା

ପାଷାଣ ଭିତରେ ସଂଜୀବନୀ ସ୍ୱୋଚିତ ବି ସାଗର ଗର୍ଭରେ ଜୀବନୀୟା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଫସିଲର ଦୁଃଖ ଦୁଃଖି ପାରୁନଥିବା ସମୟ । ଏଇତ ଅହଲ୍ୟା ସୁଗ ସୁଗ ଧରି ଅଭିଶପ୍ତର ଖୋଳପା ଭିତରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଅନେଇ ଥାଏ ।

ବାହାର ଦୁନିଆ କେତେ ରଂଗୀନ, ସୁଲୁସୁଲିଆ ପବନ ପକ୍ଷୀକର ସୁମଧୁର ଗାନ ଝରଝର ହୁଲୁହୁଲୁ ଗୀତ ସବୁଜ ବନାନୀର ଚିତ୍ରିତ ଜଗତ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର କିରଣ କ୍ୟୋସାର ଧଳା ଆସରଣ ତାରାଙ୍କ ଚିତ୍ରିତ ଆକାଶ ଉପମାହୀନ ଶୋଭାର ଭଣ୍ଡାର, ଏସବୁ ଅହଲ୍ୟାର ପଛୁଟ ବାହାରେ ।

♥ ସୋନାପାଲି, ଧନକଉଡ଼ା, ସମ୍ବଲପୁର-୭୬୮୦୦୬ ମୋ: ୯୪୩୭୦୮୮୭୦୨

ତୁ ଫେରିଯା ଝରଣା ବାରିକ

କାଣିନି ତୁ କାହାକୁ କ'ଣ ଦେଇଛୁ କିନ୍ତୁ ଏତିକି ଜାଣିଛି ତୁ ଦେଇଛୁ କମ୍ ନେଇଛୁ ବେଶୀ

ତତେ ଅନୁରୋଧ ମୋର ତୁ ଫେରିଯା ତୋ ସାଥରେ ଆଣି ଥିବା ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା କୁ ନେଇ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଫେରିଯା ।

♥ ସୋନାପାଲି, ଧନକଉଡ଼ା, ସମ୍ବଲପୁର-୭୬୮୦୦୬ ମୋ: ୯୪୩୭୦୮୮୭୦୨

ଶୀତ ଛୁଇଁ ଦେଲା ଆସି ଝରଣା ମଲ୍ଲିକ

ଶୋର ରହିଥିଲି କଅଁଳ ଶେଯରେ ଶୀତ ଛୁଇଁ ଦେଲା ଆସି ଶିଶିର ଭିଜାରେ ପାଦ ପାଉଁଜିରେ ଗେଣ୍ଡୁ ତା ସୁରଜି ବିନ୍ଧୁ ।

ବାସି ବିଛଣାରେ ଭିଡ଼ି ଦେଲା ଆସି କମଳକୁ ହେଲି ଘୋଡ଼ି ପରଶ ପାଇ ମୁଁ ଜାଣିଗଲି ଏବେ ସତେ କି ମୋ ଆଇ ଦୁଢ଼ୀ ।

ମିଠା, ମିଠା ଲାଗେ ସୁରୁଜ କୋଇନା ସୁନା ରଙ୍ଗି ତୁମ ଦେହ ଯେତେ ଘଷି ହେଲେ ଶରୀରେ ମୋହର ଛାଡ଼େନି ତୁମରି ମୋହ ।

♥ ମାଣିଖମ, ମୋତିଗଂଜ, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୯୨୩୮୫୭୪୫୦୩

ଏ ମନ ଝୁରୁଛି ତୋତେ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ପ୍ରେମକୁ ମୋହର କବର ଦେଇଛୁ ଚାଲିଗଲା ପରେ ତୁରେ ବିରହ କ୍ଳାନ୍ତରେ ଜଳି କଳି ପ୍ରିୟା ପ୍ରେମକୁ ଚୋହର ଝୁରେ ।

ଯଦିଶା ଲୁଚରେ ଶୋଇଛି ଆଜି ମୁଁ ସୁଚିର ଶେଯକୁ ପାରି କହିବୁକି ପ୍ରିୟା ଅତୀତର କଥା କେମିତି ଦେଲୁ ପାସୋରି ।

ଛଳନା ଛୁରୀରେ ଛାଡ଼ିଲୁ ମୋହର ତୁ ସିନା ଦେଇଛୁ ଚିରି ଆକିବି ତୋସାଥେ ଯୋଡାଅଛି ମୋର ଅଭୁଲ ପ୍ରେମର ତୋରି ।

♥ ପୁରୁଣପୁର, ଉତ୍ତରକୂଳହାଟ, ପ୍ରାଚିପୁର, ଯାଜପୁର (ମୋ) ୮୮୯୨୩୦୧୧୪୩

ଆମ ଗାଁରେ ଶୀତ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପଣ୍ଡା

ପହିଲି ଶୀତରେ ଅଧିରାଧି ସର ସର ଦାଆ ଚଳେଇ, ଖାଲି ପାଦରେ, ଧାନ ବିଲରେ ଧନୁଆଁ ସାଙ୍ଗରେ ପଶି ଆସୁଥାଏ ଶୀତ ଆମ ଗାଁକୁ କୁହୁଡ଼ି ପରସ୍ତ ଘୋଡ଼ାଠା ।

ପାହାଡ଼ ସେପଟୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଠେ ତେରିରେ, ଅଳସ ଭାଙ୍ଗିଲା ପରେ ଅଧା ଖରା ଅଧା ଛାଇରେ ଧୂଆଁକିଆ ଦିଶୁଥାଏ ଆମ ଗାଁ ତେଜହୀନ ଚାଟିରେ

ଗାଈ ଗୋଠର ଶବଦମାନ ମିଶିଯାଏ ଘଷାଧୁନି ସହ । ଆମ ଗାଁ ମଧିର ପାଖ ରାସ୍ତାରେ ଶୀତରେ ଦିନ ସାରା ଖରାରେ ଶୋଇଥାଏ ଧୈତି କୁହୁର ।

♥ ସୋନାପାଲି, ଧନକଉଡ଼ା, ସମ୍ବଲପୁର-୭୬୮୦୦୬ ମୋ: ୯୪୩୭୦୮୮୭୦୨

ସୁତ୍ର ଧର ତୁମେ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ମିଶ୍ର

ତୁମ କବିର ଲେଖନୀରେ ମୁଁ ଯେବେ ଭାବନାର ଶବ୍ଦ ହୋଇ ଯାଏ କହି ପାରିବ କି କେତେ ଶିହରଣ ହୁଏ ମନର ଭାବକୁ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ଯେତେ ଲେଖିବସେ ମୁଁ କବିତା ପ୍ରତି ଅକ୍ଷରରେ ଭରି ରହିଥାଏ କେତେ ଯେ ମାଦକତା ଜୀବନ ଅଳ୍ପକୁ ଏମିତି କଷ୍ଟିଲ କି ସୁତ୍ରଧର ହୋଇ

କିଛି ବାହାରୁନି ଫଳ ଖେଳୁଛି ଚକା ଚକା ଭଉଁରୀ କେମିତି ରଚିଲ ନାଟ୍ୟକାର ହୋଇ ଜୀବନ ନାଟକକୁ ନିଜ ଜୀବନର ନିଜେ ମୁଁ ଦର୍ଶକ ନିଜେ କଳାକାର ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ ନିଜେ ନିଜେ ଖାଲି ଅଭିନୟ କରି ଚାଲିଛି ମୋ ଯବନିକା କେମିତି ଯେ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ଜୀବନ ରାସ୍ତାରେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇ କଣ କେତେ ଆଉ ଫୁଲ କେତେ

ହିସାବ ତାର ନାହିଁ ଜୀବନ ତାଏତା ରେ କେମିତି ଲେଖୁଛି ପ୍ରତି ପର୍ବେ ଫର୍ବେ ଭରି ରହିଅଛି ଅନାଦିକ କେତେ ପ୍ରେମ ମାପି କି ପାରିବ କୁହ ତୁମେ ଥରେ ସେ ପ୍ରେମର ଗଭୀରତା କହି ଦିଅ ଥରେ ଆହେ ସୁତ୍ରଧର ସବୁ ସୁତ୍ର ଧର ପ୍ରଶାଳା ।

♥ ସୁକିୟା କ୍ରୋମାଉର ମାଉସୁ ଯାଜପୁର (ମୋ) ୯୫୫୭୪୪୩୯୨୧

ସବୁ ରହିଯାଏ ଅଧା ରଶ୍ମିଜିତ କୁମାର ବେହେରା

କିଏ ଜାଣେ ଜୀବନର ଚଳାପଥରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ହଠାତ୍ ଏକ ଦୂର୍ଘଟଣା ନିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସର ପୂର୍ଣ୍ଣହେତ ।

ସବୁ ରହିଯାଏ ଅଧା ଯାହା ଶଶ୍ୱରକ ଛନ୍ଦା । ଲେଖା ରହିଯାଏ ଅଧା କର୍ମ ରହିଯାଏ ଅଧା । ଆଶା ନିରାଶା ହୁଏ ସ୍ୱପ୍ନ ନିଷ୍ଠକ ହୁଏ । ସୁଲ ଶରୀର ମାଟିରେ ମିଶେ ।

କଳା କର୍ମ, ଲିପି ଲିପି ଯାଏ ଗର୍ବର ପାହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼େ ହିଂସା, କ୍ରୋଧ ଧରାଶାୟୀ ହୁଏ ଗିରି କନ୍ଦରୁ ଝରଣା କହୁ ନିଏ ସାଗର ବକ୍ଷରେ ଲୀନ ହୁଏ ସମ୍ପର୍କି ଲୋଭ ଅଧା ହୁଏ ଆଶା, ଆକାଂକ୍ଷା ଅଧା ହୁଏ । ସବୁ ରହିଯାଏ ଅଧା ।

♥ ମାଣିଖମ, ମୋତିଗଂଜ, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୯୨୩୮୫୭୪୫୦୩

ଶିଶିରଭିଜା ସକାଳର ଶୋଭା ଅରୁପ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ

ଶିଶିରଭିଜା ଏ ସକାଳର ଶୋଭା ଆହାକି ସୁନ୍ଦର ବିଶେଷ, ପୁରବ ଆକାଶ ଆହାକି ସୁନ୍ଦର ନାଲି ପାଟ ପିଛି ହସେ । ଚପଟପ ପଡେ ଶିଶିରର କୁନ୍ଦା ପ୍ରାୟ ଗାଲିତା ଉପରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିରଣ ପଡି ଝଟକର ଦର୍ଶକର ମନହରେ । ସତେକି ଧରଣୀ ପିଛିଇ ବସନ ମୁକ୍ତାରେ ହୋଇଛି ଖଞ୍ଜା, ଭଳି ଭଳି ଫୁଲ ଫୁଟି ମହକଇ ଆହାକେତେ ମନଲୋଭା । ପବନରେ ବାସ ମହକି ଉଠୁଛି ମରତ ସାଜିଛି ବୋହୁ, ନାଲି ପାଟ ପିଛି କମୋନାୟ ବିଶେ ବିଶେ ରଙ୍ଗ ଦାଉଦାଉ । ପୋଇଲି ମଧୁର କଷରୁ ଶୁଭୁଛି ସଞ୍ଚନ ତାନରେ ଗୀତ, କାଉ ତାଙ୍କେ କାଆ ଗଛ ତାଳେ ବସି ଶେଷ ଛାଡ ହେ ଦୁରିତ ।

♥ ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ଏନ୍.ଏ.ସି ବାଲିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାରାଦୀପ, (ମୋ) ୯୦୪୦୮୭୦୧୦୦

ଆସ ସାଥୀ ! କୃଷା ମିଶ୍ର

ଆସ ସାଥୀ ! ଦୁଆର ଯେ ଖୋଲା, ପ୍ରବେଶ କର.... ନା' ନା'.... ଚିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କର ! ଏରୁଣ୍ଡିର ପାପୋଛ ରେ, ସ୍ୱପ୍ନର ଅହଂକୁ ଝାଡ଼ି ଦେବ ! ଛାତରେ ଲୋଟିଛି ମାଳତୀ ଲତା, କ୍ରୋଧର ପସରା ସେଇଠି ଅଜାଡ଼ି ଦେବ ! ମନର ଭଗ୍ନାଂଶକୁ ରଖି ଦେବ, ଚଉରା ମୁଲରେ.... ଜୀବନର ବ୍ୟସ୍ତତାକୁ ଓହଲେଇ ଦେବ ପାଚେରୀ ଖୁଣ୍ଟରେ.... ଶୁଭୁଛି ଶିଖର କୋଳାହଳ,

♥ ରାୟଗଡ଼, ଛତିଶଗଡ଼ ଅଧ୍ୟାପିକା, ଓ ପି ଜିଉଲ ବିଦ୍ୟାଳୟ (ମୋ) ୯୩୦୧୦୧୨୩୩୩

କହିଦିଅ ମତେ... ଜୟନ୍ତ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ

ପାଦରେ ତୁମର କଣ୍ଠା ଫୁଟିଗଲେ ମୋ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ ମନକଥା ତୁମ ଖୋଲି କହିଦିଅ ମୋ ପାଖରେ ଆସି ଥରେ ।

କେତେ କେତେ ଦିନ ବିଚି ଯାଉଅଛି ଉତ୍ତର ପଡ଼ିଛି ବାକି ଆମ ଏ ମିଳନ କାହାଣୀ ହୋଇବ କେହି ତ ନାହାଁନ୍ତି ସାକ୍ଷୀ । ହୃଦୟର ଖାତା ଖୋଲି ପଢ଼ିଅଛି ପସେ ବି ଲେଖୁନି କାହିଁ କଳମ ଧରିଲେ ହାତ ମୋ ଅରୁଛି ମୁଖ ବି ମାରୁଛି ଝାଡ଼ି ।

♥ ଶୁଭଦିହ, ନନ୍ଦିପୁର, ଯାଜପୁର (ମୋ) ୯୪୩୭୮୭୫୭୨୭

ଅସ୍ତ୍ରତୁ ବୈଷ୍ଣବ ମେହେର

ଦୁନିଆଁ ଆଜି... କରେ ତୁଳନା.... ତୁମ ଆଉ ମୋ ଭିତରେ, ତୁମେ ହୋଇପାର... ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା... ଲକ୍ଷେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ମୁଁ ମୋ... ଭାଗ୍ୟକୁ ଆବୋରି... ସତ୍ୟତଥେ ଚାଲେ ।

ନିଜକୁ ନିଜେ ମୁଁ.... ମଜବୁତ କରିଛି, ମୋ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ରତୁ... ନିଜେ ଗଢ଼ିଛି ।

ନିଜେ ନିଜକୁ ଏମିତି ଗଡ଼, ଯଦି... କେବେ କିଏ ଯାଏ ଦୂରେଇ, ସେ କେବେ... ତୁମକୁ ଭୁଲି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏ ଜୀବନର ଚଳାପଥେ, ଅରକୁ ହୁଏ ନାହିଁ ସବୁ ଅତ, ଏକର ପରିସମାପ୍ତି ପୂର୍ବେ.. ହୁଏ ଦୃତୀୟ ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରାମୟ ।

ମୁଁ ନିଜେ... ଦୁନିଆଁ ସହିତ... ଚାଲିବା ଶିଖି ଯାଇଛି, ଏବେ ତୁମ ପାଲି... ତୁମ ପାଲି... ମୁକ୍ତାକାଶ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ।

♥ ଗଣ୍ଡାବାହାଳି, ନୂଆପଡା

